deTrompet

John Henry Frederick Bacon/Wikimedia Commons

Zadok en de Britse troon (Eerste deel)

De sleutel van David (hoofdstuk drie)

- Gerald Flurry
- 31-08-2017

Vervolg van Het Davidisch verbond (Tweede deel)

Elke keer dat er een monarch in Engelandgekroond wordt, wordt er een gezang dat als titel draagt: “Zadok de priester”, van G.F. Handel gezongen. Waarom zou dit gezang gebruikt worden? Koningin Elisabeth werd tot koningin van het Britse Gemenebest gekroond op 2 juni 1953. Laten we er eens een krantecitaat bij halen dat geschreven was ten tijde van haar kroning: “De avondmaalsdienst na de ‘bevestigings’ceremonie aan het begin verandert de atmosfeer van de kroningsplechtigheid naar een van devotie en diep religieuze betekenis. Vanuit dit gezichtspunt wordt de vorstin, na zich te hebben toegewijd aan de dienst van haar volken, als een bisschop plechtig gewijd voor haar taak … Ondertussen zingt het koor, zoals ze altijd op dit punt in de ceremonie gezongen hebben sedert de*oudst bekende Engelse kroningsdienst*, het gezang: ‘Zadok de Priester’” (*Chronicle-Telegram,* Elyria, Ohio, 21 mei 1953, pagina 16). Een lied over Zadok de priester werd iedere keer gezongen als er een koning of koningin gekroond werd sedert “de oudst bekende Engelse kroningsdienst”.

Waarom een lied over de priester Zadok? Als we de bijbelse geschiedenis van dit lied bestuderen, zullen we nog meer bewijs vinden van waar Davids troon vandaag de dag is. Dit lied over Zadok de priester is waarschijnlijk een van de meest betekenisvolle gezangen die buiten Gods ware Kerk gezongen worden. Toch is de wereld zich niet bewust van de ware betekenis en reikwijdte ervan. Hoeveel mensen die de kroning van de koningin bijwoonden begrepen waarom er een gezang over de priester Zadok gezongen werd? Waarschijnlijk zeer weinigen. Toch reikt de betekenis achter dit gezang veel verder dan het koningshuis in Groot-Brittannië .

Het is heel goed mogelijk dat dit gezang gezongen wordt bij uw kroning—als u trouw blijft aan Davids troon, welke in werkelijkheid Gods troon is. Het verhaal over de priester Zadok en zijn zonen is zeer inspirerend, vooral voor de Filadelfiërs. Laten we eens naar dit verbazingwekkende verhaal zien.

Zadoks Steun voor David

Vanwege zijn rebellie tegen God had Saul de troon aan David verloren. David begon zijn regering te Hebron. Hij regeerde van 1051 tot 1011 v. Chr. Veel mensen kwamen om David bij te staan toen hij de regering van Saul overnam. De priester Zadok bevond zich onder deze moedige mannen (1 Kronieken 12:26-28).

Toen Davids zoon Absalom zijn vader van de troon trachtte te stoten (2 Samuël 15:13-16), bleven Zadok en diens familie standvastig in hun steun aan David. Zelfs aan het einde van Davids leven, toen velen van zijn naaste medewerkers hem in de steek lieten om een andere rebellerende zoon, Adonia (1 Koningen 1:5-6), te steunen, bleef Zadok trouw (1 Koningen 1:8). David werd oud en velen begonnen aan zijn leiderscapaciteiten te twijfelen. Maar Zadok niet! Tijdens Davids hele leven bleef Zadok hem trouw omdat hij wist dat God achter David stond. Hij bezat het geloof om te herkennen wie God gebruikte.

Salomo Koning Gemaakt

De profeet Nathan was degene die David waarschuwde voor Adonia's opstand. "En men meldde de koning: De profeet Nathan is er. Toen Nathan tot de koning gekomen was, en zich voor de koning had neergebogen met het aangezicht ter aarde, zeide hij: Mijn heer de koning, gij hebt dus zelf gezegd: Adonia zal na mij koning zijn en hij zal op mijn troon zitten; want hij is heden runderen, gemest vee en schapen in menigte gaan slachten; hij heeft al de zonen van de koning, de legeroversten en de priester Abjathar uitgenodigd, en zie, zij zijn bij hem aan het eten en drinken, en zij roepen: Leve koning Adonia! Maar mij, uw knecht, de priester Zadok, Benaja, de zoon van Jojada, en uw knecht Salomo heeft hij niet uitgenodigd" (1 Koningen 1:23-26). Let erop dat het hier de profeet Nathan is die David informeert over het zichzelf uitroepen als koning door Adonia. Nathan laat David ook zien wie hem trouw gebleven is. De priester Zadok staat bovenaan de lijst.

Wegens zijn onwankelbare trouw bewees David Zadok grote eer. "Voorts zeide koning David: Roept mij de priester Zadok, de profeet Nathan en Benaja, de zoon van Jojada; en zij traden binnen bij de koning. En de koning zeide tot hen: Neemt de dienaren van uw heer met u; laat mijn zoon Salomo op mijn eigen muildier rijden, en brengt hem naar Gihon. Daar zullen de priester Zadok en de profeet Nathan hem tot koning over Israël zalven; blaast dan op de bazuin en roept: Leve koning Salomo! Trekt dan achter hem op en laat hij binnenkomen en op mijn troon gaan zitten; hij namelijk moet koning worden in mijn plaats; hem heb ik bestemd tot vorst over Israël en Juda. En Benaja, de zoon van Jojada, antwoordde de koning: Amen, zo bevestige de Here de woorden van mijn heer de koning! Zoals de Here geweest is met mijn heer de koning, zo zij Hij ook met Salomo; Hij make diens troon groter dan de troon van mijn heer koning David" (1 Koningen 1:32-37). Hier instrueerde David de profeet Nathan om Salomo koning te maken. David gaf de eer om Salomo te zalven aan Zadok.

"Toen gingen de priester Zadok, de profeet Nathan en Benaja, de zoon van Jojada, met de Keretieten en Peletieten heen, lieten Salomo op het muildier van koning David rijden en leidden hem naar Gihon. De priester Zadok had de hoorn met olie uit de tent meegenomen, en hij zalfde Salomo; toen blies men op de bazuin, en al het volk riep: Leve koning Salomo [King James versie: God save King Solomon]! Let erop dat Zadok persoonlijk Salomo zalfde. Dit was werkelijk een buitengewone eer. Salomo werd koning gemaakt en al het volk juichte: "Leve koning Salomo" [God save the King].

Britse Koninklijke Tradities

Laten we nu eens zien hoe deze oude traditie overeenkomt met de Britse gewoonte. Hier volgt een citaat dat de kroning van koningin Elisabeth beschrijft in 1953 (genomen uit de *Chronicle-Telegram*, Elyria, Ohio, 2 juni 1953): "Om 7.33 u. 's morgens liet de aartsbisschop van Canterbury in de Westminster Abdij, waar al 900 jaar lang de Britse vorsten gekroond zijn, de met juwelen bezette kroon van St. Edward voorzichtig op haar donkere haar zakken.

Toen riepen met luide stem de edelen en hoofden van staat in de Abdij: "God save the Queen" [God behoede de koningin].

De kanonnen van Hyde Park, Windsor Castle en de Tower of London lieten 41 saluutschoten horen. Toen het geluid door Londen echode en via de radio de wereld ingestuurd werd, steeg in Groot-Brittannië, de naties van het Gemenebest en de koloniën dezelfde kreet op uit velen van haar 600 miljoen onderdanen: "God save the Queen".

Dat was meer dan een gebed voor de 27 jaar oude koningin. Het bevatte de hoop van de Britten, die hun levensstandaard zagen teruglopen, dat dit—evenals onder vorige regerende vorstinnen—een tijd van grootheid geluk en voorspoed zou worden. Om te zien hoe zijn moeder gekroond werd was daar de vier jaar oude prins Charles. Hij droeg een gelegenheidscostuum van wit satijn. Aan de andere zijde van de groep rijksgroten was daar de 78 jaar oude Winston Churchill, de meest roemrijke van de verzameling staatslieden, edelen, militairen en buitenlandse gasten …

Uit de opeengepakte menigte van meer dan twee miljoen die in het centrum van Londen samengeperst waren echode de kreet: 'God save the Queen'.

Zo werd in de persoon van deze vrouw van 27 een monarchie voortgezet die door de eeuwen heen terugging naar grondslagen die begonnen kort nadat de Romeinse legioenen het eiland hadden verlaten …

Voor anderen was het een diep ontroerend religieus moment: een koningin*gezalfd met heilige olie* en daardoor geheiligd in de ogen van God."

Is het alleen maar toeval dat de kroning van de koningen van Israël zo sterk parallel loopt met die van Groot-Brittannië? Als inleiding op de kroning in juni 1953 had Lawrence Tanner, een van de Britse toonaangevende historici in die tijd, een serie artikelen geschreven die door het 'International News Service' werd uitgebracht. De artikelen waren een samenvatting van het boek van Tanner: *De Geschiedenis van de Kroning.* In zijn boek legde Tanner uit wat de kroning inhoudt, hoe zij in de loop der eeuwen zich ontwikkeld had en hoe het gedaan zou worden voor koningin Elisabeth in 1953. We zullen veel uittreksels citeren uit het materiaal van Tanner zoals die verschenen in de *Chronicle-Telegram* in Elyria.

Dit werd op 19 mei 1953 gepubliceerd: "Als koningin Elisabeth II op 2 Juni 1953 in Westminster Abbey gekroond wordt, dan zal dat de 38e kroning van een regerend vorst zijn die in Westminster plaatsvindt sinds de verovering door de Normandiërs en de 28e die plaatsvindt in de tegenwoordige Abdij Kerk. De huidige kroningsplaats draagt een geschiedenis van 900 jaar met zich mee, maar de ceremonieën en riten waarmee onze vorsten gewijd worden hebben een historie die nog ouder is."

Het Britse volk erkent dat hun kroningstradities eeuwen teruggaan. Maar wat zij zich niet realiseren is dat hun tradities eigenlijk nog veel verder teruggaan dan toen de Romeinse legioenen het eiland verlieten. Zij gaan helemaal terug tot op koning David!

De eeuwen door zijn er veel pogingen gedaan om de religieuze aspecten die de Britse kroningsceremonieën omgeven te verwijderen. Maar de religieuze betekenis van de kroning is bewaard gebleven. Tanner vervolgt: “Men kan tenslotte zeggen dat de dienst die gehouden wordt bij de kroning van koningin Elisabeth II regelrecht afstamt van de dienst die door aartsbisschop Dunstan gehouden werd bij de kroning van koning Edgar te Bath in 973 …”

“De kroning van 1821 werd gehouden midden in de periode van de Romantiek, en George IV, met zijn extravagante ideeën, slaagde erin die te veranderen in een schitterende vertoning die bijna geheel ontdaan was van godsdienstige betekenis …”

“De religieuze kant van de kroning werd in die tijd zo gering geacht dat in 1938 *The Times* bij het bespreken van de op handen zijnde kroning van koningin Victoria verkondigde dat ‘de zalving een deel van de ceremonie is die meer op de oudheid dan op fijngevoeligheid berust en beter helemaal weggelaten kon worden.’ Maar betere raadgevingen verkregen de overhand.”

Bij de kroning van koning Salomo juichte het hele volk: “God behoede koning Salomo!” (King James versie). Toen Elisabeth II tot koningin gekroond werd riep het hele volk: “God behoede de koningin!” Koning Salomo werd in een religieuze ceremonie met olie gezalfd, wat hem in Gods ogen apart zette. En dat was ook het geval met koningin Elisabeth.

Vandaag de dag is de troon in Engeland erg wankel. Komt het omdat de Britten God vergeten hebben? Sommigen in Engeland weten dat het voorgeslacht van de koninklijke familie helemaal teruggevoerd kan worden tot koning David. Maar als mens met intellect behoort men dat heden niet te geloven. Prins Charles was bij de kroning van zijn moeder aanwezig. Zijn leven is niet het stralende voorbeeld geweest dat het had moeten zijn. Evenals vele van Davids zonen voor hem, heeft Charles problemen in de koninklijke familie veroorzaakt. ▪

Vervolg op Zadok en de Britse troon (Tweede deel)

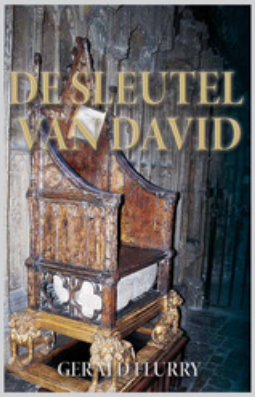

Download of bestel nu uw gratis exemplaar van

De sleutel van David

door hier te klikken.